

Art. 65 ust.3 – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia.**1) Jak można ogólnie określić przyzpoznanie osoby trzeciej?**

Zgodnie z estońskim prawem procesowym osoba trzecia może być uczestnikiem postępowania, bez względu na to, czy występuje z niezależnym powództwem. Jeżeli sąd rozstrzygnął spór na niekorzyść strony postępowania, strona ta może wnieść powództwo przeciwko osobie trzeciej w celu zwolnienia się z zobowiązania wynikającego z zaskarżonego naruszenia umowy, zobowiązania do naprawienia szkody lub do zadośćuczynienia lub, jeżeli ma powody, by oczekiwać, że osoba trzecia wystąpi przeciwko niej z takim powództwem, może – do czasu zakończenia postępowania przygotowawczego lub upływu terminu na składanie wniosków w procedurze pisemnej – wnieść do sądu prowadzącego postępowanie o przyzpoznanie tej osoby trzeciej. Po zakończeniu postępowania przygotowawczego wniosek o przyzpoznanie osoby trzeciej można złożyć wyłącznie za zgodą pozostałych stron postępowania lub sądu. Sąd wyraża zgodę na przyzpoznanie osoby trzeciej po zakończeniu postępowania przygotowawczego wyłącznie wówczas, gdy zaistniał ważny powód niezłożenia wniosku w stosownym terminie oraz gdy w opinii sądu udział tej osoby trzeciej służyłby rozstrzygnięciu sprawy. Sąd doręcza osobie trzeciej pismo zawierające przyzpoznanie, zawiadamia o tym drugą stronę i wyznacza im termin do zajęcia stanowiska. Jeżeli przyzpoznanie czyni zadość wymogom określonym w ustawie, a strona należycie uzasadniła potrzebę udziału osoby trzeciej w procesie, sąd zarządza włączenie tej osoby do postępowania. Osoba trzecia, która nie występuje z niezależnym powództwem, uczestniczy w postępowaniu zgodnie z estońskim prawem procesowym, ale nie jest stroną tego postępowania (ani powodem, ani pozwanym). Jeżeli okaże się, że przyzpoznanie osoby trzeciej lub zgłoszenie przez nią własnego udziału było nieuzasadnione, sąd może zarządzić wykluczenie jej z tego postępowania. Osoba trzecia, która nie wystąpiła z niezależnym powództwem, a została włączona do postępowania albo zgłosiła w nim swój udział, przystępując do jednej ze stron postępowania, będzie prawdopodobnie wspierać stanowisko procesowe tej strony, tj. przejawiać interes prawny w tym, by strona ta wygrała proces oraz formułować korzystne dla niej zarzuty. Osoba trzecia, która nie wystąpiła z niezależnym powództwem, może dokonywać w postępowaniu wszelkich czynności procesowych, z wyjątkiem czynności zarezerwowanych dla powoda lub pozwanego, takich jak np. zaskarżenie rozstrzygnięcia sprawy. Wnioski, skargi lub inne czynności procesowe osoby trzeciej wywierają skutek w postępowaniu tylko wówczas, o ile nie pozostają one w sprzeczności z wnioskami, skargami lub innymi czynnościami procesowymi powoda lub pozwanego, po którego stronie ta osoba trzecia w postępowaniu uczestniczy. Termin do wniesienia skargi lub dokonania innej czynności procesowej jest dla osoby trzeciej taki sam jak dla powoda lub pozwanego, po którego stronie osoba trzecia w postępowaniu uczestniczy, chyba że przepisy prawa stanowią inaczej.

2) Jakie są najważniejsze skutki wydania orzeczenia w stosunku do osoby trzeciej, której doręczono przyzpoznanie?

Jeżeli dana strona wniosła o przyzpoznanie osoby trzeciej, lecz sąd jej do postępowania nie włączył lub została ona z postępowania wykluczona, osoba ta nie jest związana rozstrzygnięciem wydanym w postępowaniu głównym.

Jeżeli dana strona wniosła o przyzpoznanie wskazanej osoby i osoba ta została włączona do postępowania jako osoba trzecia, wówczas nie może ona w stosunku do strony, czy to będącej powodem, czy pozwanym, do której przystąpiła lub została włączona do postępowania, podnieść w kolejnym postępowaniu zarzut, że sprawa została rozstrzygnięta błędnie albo że okoliczności faktyczne zostały ustalone nieprawidłowo. Jeżeli dana strona postępowania pozwała osobę trzecią, która nie wystąpiła z niezależnym powództwem i strona ta swoje stanowisko opiera na poprzednim postępowaniu, osoba trzecia może jako pozwana podnieść zarzut, który podniosła w postępowaniu, w którym występowała jako osoba trzecia, zaprzeczając twierdzeniom tej strony. Dana osoba trzecia może również podnieść zarzut, że stan sprawy w chwili jej przystąpienia lub włączenia do postępowania uniemożliwił jej złożenie wniosku, podniesienie zarzutu, przedstawienie dowodu lub wniesienie skargi lub na przeszkodzie temu stały oświadczenia lub czynności procesowe powoda lub pozwanego, którego popierała jako uczestnik postępowania. Osoba trzecia może również podnieść zarzut, że powód lub pozwany umyślnie lub przez rażące niedbalstwo, bez jej wiedzy, nie złożył wniosku, nie podniósł zarzutu, nie przedstawił dowodu lub nie wniósł skargi.

3) Czy ocena prawna sprawy przeprowadzona w postępowaniu głównym jest wiążąca?

Jeżeli dana strona wniosła o przyzpoznanie wskazanej osoby trzeciej, lecz sąd jej do postępowania nie włączył lub została ona z postępowania wykluczona, osoba ta nie jest związana rozstrzygnięciem wydanym w postępowaniu głównym, w tym oceną prawną sprawy.

4) Czy ustalone w postępowaniu głównym okoliczności faktyczne, których osoba trzecia nie mogła kwestionować, np. z tego względu na to, że nie kwestionowały ich strony, są dla niej wiążące?

Ustalone przez sąd okoliczności faktyczne nie wiążą osoby trzeciej, jeżeli nie mogła ona ich kwestionować, gdyż nie kwestionowały ich strony lub jeżeli strona, do której w postępowaniu przyłączono osobę trzecią, nie zgodziła się na ich kwestionowanie przez osobę trzecią.

5) Czy przyzpoznanie jest skuteczne niezależnie od tego, czy osoba trzecia przystąpiła do postępowania głównego?

Zgodnie z estońskim prawem procesowym osoba trzecia, która nie występuje z niezależnym powództwem, może być włączona do postępowania lub przystąpić do niego na własny wniosek. Sąd orzeka w drodze postanowienia, czy zezwoli na włączenie osoby trzeciej do postępowania lub pozwolić jej na przyłączenie się. Strona lub osoba trzecia może zaskarżyć postanowienie sądu o przyjęciu lub oddaleniu wniosku osoby trzeciej o zezwolenie na przyłączenie się do postępowania lub o włączeniu lub odmowie włączenia osoby trzeciej do postępowania, lub o jej wykluczeniu z postępowania. Orzeczenia sądu okręgowego w sprawie apelacji od orzeczeń sądów rejonowych nie podlegają zaskarżeniu do Sądu Najwyższego.

6) Czy przyzpoznanie wywiera wpływ na relację pomiędzy osobą trzecią a przeciwnikiem procesowym strony przyzpozywającej?

Jeżeli dana strona wniosła o włączenie wskazanej osoby trzeciej do postępowania, lecz sąd się na to nie zgodził, przyzpoznanie pozostaje bez wpływu na relację pomiędzy stroną przyzpozywającą a jej przeciwnikiem procesowym.

Jeżeli dana strona wniosła o przyzpoznanie wskazanej osoby i osoba ta została włączona do postępowania jako osoba trzecia, wówczas nie może ona w stosunku do strony, do której przystąpiła lub została włączona do postępowania – czy to będącej powodem, czy pozwanym – podnieść w kolejnym postępowaniu zarzut, że sprawa została rozstrzygnięta błędnie albo że okoliczności faktyczne zostały ustalone nieprawidłowo.

Włączenie osoby trzeciej do postępowania, która nie wystąpiła z niezależnym powództwem oraz tego konsekwencje uregulowano w §§ 214 i 216 kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 75 lit. a) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których składa się wnioski o odmowę wykonania na mocy art. 36 ust. 2, art. 45 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1 Sądy rejonowe.

Art. 75 lit. b) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania na mocy art. 49 ust. 2

Sąd okręgowy (*ringkonnakohus*), do którego za pośrednictwem sądu rejonowego wnosi się środek zaskarżenia na rozstrzygnięcie tego sądu.

Art. 75 lit. c) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się wszelkie dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 50

Sąd Najwyższy (*Riigikohus*).

Art. 75 lit. d) – Języki, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczeń dotyczących orzeczeń, dokumentów urzędowych i ugód sądowych
Język angielski.

Art. 76 ust. 1 lit. a) – Zasady jurysdykcji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia

§ 86 estońskiego kodeksu postępowania cywilnego (miejsce położenia rzeczy należącej do danej osoby), o ile roszczenie nie dotyczy prawa własności tej rzeczy. § 100 kodeksu postępowania cywilnego (roszczenie o zaprzestanie stosowania wzorców umownych), o ile powództwo podlega rozpoznaniu przez sąd właściwego ze względu na miejsce zastosowania wzorca.

Art. 76 ust. 1 lit. b) – Zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 65 rozporządzenia

§§ 212–216 kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 76 ust. 1 lit. c) – Konwencje, o których mowa w art. 69 rozporządzenia

Umowa o pomocy prawnej i stosunkach prawnych między Republiką Estońską a Republiką Łotewską, podpisana w Tallinie dnia 11 listopada 1992 r.

Umowa między Republiką Estońską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.

Ostatnia aktualizacja: 29/03/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.